

OSVALD HELMUTH

Den mandlige

HUSASSISTENT

Klem saa paa! Hæng saa i!

Tekst: **Osvald Helmuth**
og **Flemming Geill.**

Musik: **Aage Stentoft.**

Refrain

1. Klem saa paa! Hæng saa i! Her hvor man ge er i? Vi er ti.
 2. Klem saa paa! Hæng saa i! Her skal hver ha' en Ting, han kan li.
 3. Klem saa paa! Hæng saa i! som en søn den Ar bej der bli.
 4. Klem saa paa! Hæng saa i! nu er Sor gen om al der for bl.

Refræn:

Klem saa paa!
 Hæng saa i!
 nu er Sorgen omsider forbi,
 sving din Hammer,
 saa den rammer!
 Slaa det fast i Takt med denne Melodi!
 Hæng saa i!
 Klem saa paa!
 Lykken venter, og den skal du naa!
 Det vil sige:
 Kys din Pige
 og ta' Skeen i den anden Haand!

Finder man
 Livet skrap,
 skal man saa
 gi' fortabt?
 Nej, saa skal man ikke staa og glo.
 Man ta'r fat,
 hvor man kan,
 og man si'r
 li'saadan
 som Napoleon sa' ved Waterloo!

Sangheftet med Filmens 3 Melodier Kr. 2,25, faas hos alle Bog- og Musikhandlere.

A/S MUSIKFORLAGET ASA — A/S JAC. BOESENS MUSIKFORLAG
 Frederiksberggade 11 . København K.

Teatrenes Films-Kontor A/s
 præsenterer:

DEN MANDLIGE HUSASSISTENT

En Folkekomedie efter **Axel Frische** og **Fleming Lynges** Teater-
 stykke af samme Navn. Bearbejdet for Film af **Fleming Lyng**
 og **Svend Rindom.**

Instruktion: **ARNE WEEL**

Fotografi: **Karl Andersson**

Tone: **Poul Bang**

Dekorationer: **Gotfred Kolrengen**

Musik: **Aage Stentoft**

Sangtekster: **Osvald Helmuth** og
Flemming Geill

Kopi: **Johan Ankerstjerne**

PERSONERNE:

Thomas Hansen, Tjener.....	Osvald Helmuth
Vilhelm Ravn, Hotelejer i Ringkøbing ..	Axel Frische
Jens Erlandsen, Overretssagfører.....	Aage Schmidt
Cordelia, hans Kone	Karen Caspersen
Karen	} deres Børn.... {
Inger - gift Lautrup	
Jørgen	Nina Kalckar
Kamilla Frederiksen, Kokkepige.....	Børge Andersen
Kaj Rangaard, Direktør	Erika Voigt
Erik Lautrup, Automobilforhandler	Helmuth Larsen
Krølle, hans og Ingers Datter	Poul Wøldike
Ragna Michelsen, paa Erlandsens Kontor	Lille Connie
Iversen, Restauratør	Tove Bang
Rentier Birkehøj	Henry Carlsen
Jensen, Murerformand.....	Anker Larsen
Elvira, Stuepige	Axel Schultz
Gyldensø, fhv. Bud hos Erlandsen.....	Lis Løwert
	Aage Foss

Indspillet paa **ASA**, Kongens Lyngby

Den mandlige Husassistent.

I den lille, jævne Café »Firkløver« er Thomas Hansen Tjener. Han er en flink og elskværdig Mand, der flittigt og dygtigt passer sit Arbejde, og nu staar han og pynter en Kuvert med Blomster, som han selv har købt. Det er for at fejre en af Gæsterne, hans gamle Ven, Rentier Birkehøj, der har Fødselsdag. Det er en gammel, ensom Mand, som Thomas nu engang er kommet til at holde af, og Birkehøj kan ogsaa godt lide Thomas. Hele Aftenen — lige til Lukketid — sidder de to Venner og sludrer sammen. Thomas fortæller Birkehøj om sit store Maal: at blive Hotelejer! Igennem Aarene har han lagt 10-Øre paa 10-Øre til Side, og efterhaanden har han sparet 20.000 Kr. sammen. Men han tør ikke begynde at bygge, før han har 30.000 Kr., skønt han har fundet den rigtige Grund.

Da Birkehøj hører det, tilbyder han at laane Thomas de manglende 10.000 Kr., og glædestraalende tager Tjeneren imod sin Vens Tilbud. »De Penge kan jeg altid faa tilbage, naar du engang er blevet Millionær, Thomas,« bemærker Birkehøj, men for Livs og Løds Skyld skriver Thomas en Kvittering bag paa en Smørrebrødsseddel.

Saa begynder Thomas at bygge sit Hotel, et smukt Badehotel. Han henvender sig til Overretssagfører Erlandsen, som han beder ordne alt det juridiske, og denne skaffer ham en Kompagnon i sin egen Svigersøn, Direktør Rangaard, som ligeledes skyder 30.000 Kr. i Foretagendet.

Men da det bliver Foraar, dør Birkehøj, og hans Bo stilles til Auktion og skal behandles af Erlandsen. Denne er en meget driftig og pengekær Mand, og da han finder den gamle Smørrebødsseddel mellem de efterladte Papirer, faar han en Idé, som han selv synes er fremragende. Skønt det slet ikke har været Birkehøjs Mening, at Thomas skulde betale de 10.000 Kr. tilbage — i hvert Fald ikke, før han var godt i Gang og havde tjent dem ind — er Kvitteringen formet som et juridisk gyldigt Gældsbevis, og dette køber Erlandsen af Dødsboet for 100 Kr., idet han dog for at dække sig selv, lader sit Bud, gamle Gyldensø, agere Straamand. Derefter kalder Erlandsen Thomas op til et Møde paa sit Kontor. Her træffer den vordende Hotelejer en sød og glad Pige, Karen, som han kommer til at synes vældig godt om, men før han faar at vide, hvem hun er, forsvinder hun, og Thomas kaldes ind til Overretssagføreren. Til sin store Forbløffelse hører han, at Ejeren af Gældsbeviset vil gøre Udlæg i Byggeforetagendet, og at Direktør Rangaard vil trække sine 30.000 Kr. tilbage, hvorefter de halvfærdige Bygninger vil gaa til Tvangsauktion. Det gaar op for Thomas, hvad det er, der skal ske. Den udpekulerede Overretssagfører og hans Svigersøn vil trænge ham ud af Kompagniskabet for selv bagefter at købe Bygningen og Grunden for en Slik. Det er umuligt for ham i Øjeblikket at rejse de 10.000 Kr., og meget nedslaaet traver han tilbage til sin gamle Plads i Café »Firkløver«. Hertil er Rygtet om, at han har maattet standse Byggeriet, allerede naaet, og baade Haandværkerne og Værten haaner den ulykkelige Mand, der bliver

hidsig og gennemprygler baade Gæster og Vært, hvorefter han gaar sin Vej.

Nu følger der en haard Tid for Thomas, der har mistet baade sine Penge og sit gode Humør. Efter mange forgæves Forsøg paa at faa noget at bestille, ender han som Gaardsanger — og i denne Egenskab træffer Karen — der viser sig at være Erlandsens Datter — ham nogle Maaneder efter. Med sit gode Humør — og hjulpet af lidt »højt« Smørrebrød — lykkes det hende at faa sat nyt Livsmød i den bedrøvede Mand, som lover hende, at han vil tage fat paa det første, det bedste Arbejde, der tilbydes sig. Da han umiddelbart efter bliver Vidne til, at Karens Mor siger sin Stuepige op, søger han Pladsen som mandlig Husassistent — og faar den. Da Overretssagføreren opdager, hvem hans nye »Stuepige« er, bliver han meget ilde berørt, men Fruen er glad og tilfreds med Thomas, og Erlandsen staar derfor magtesløs overfor ham.

Dygtigt og flittigt passer Thomas sine Pligter i Huset, og samtidig faar han Lejlighed til at hjælpe Familien i mange indre Anliggender. Det varer ikke længe, før han bliver gode Venner med Hotelejer Ravn fra Ringkøbing. Det er en af Erlandsens Venner, som er rejst til København for at overtage Ledelsen af Badehotellet, saa snart Overretssagføreren har sikret sig det paa Tvangsauktionen, men da den brave Ringkøbing-Mand erfarer Sagerens rette Sammenhæng, ordner han det hele med sin jyske Sans for Retfærdighed.

Og — som det gaar i enhver rigtig Folkekomedie — saaledes ogsaa her: Retfærdigheden faar sin Belønning!

Arne Weel med Connie under Optagelsen af Filmen.

En Sang for dig alene!

Tekst: Osvald Helmuth Musik:
og Flemming Gøll. Aage Stentoft.

Livet kan være som et Graavejrs-
Refrain
til en sørgmodig Melodi,
men det maa røre ved en lysere
Streng,
hvergang mit Hjerte stemmer i.

En Sang for dig alene
synger jeg med Liv,
synger jeg med Lyst,
synger jeg med Glæde.
Du er for mig den ene,
som gør Livet let
paa den lille Plet,
hvor din Fod maa træde.
Den Sang jeg nynner paa,
er kun til dig, min Ven,
og den maa du forstaa,
for ellers maa
jeg altsaa synge den igen.
En Sang for dig alene
synger jeg med Liv,
synger jeg med Lyst,
synger jeg med Glæde.

Refrain

p mf

Eh Sang for dig a le - ne
En Sang for dig le - ne

syn - ger jeg med Liv, syn - ger jeg med Lyst, syn - ger jeg med Glæ - de.
syn - ger jeg med Fynd, syn - ger jeg med Klem, syn - ger jeg med Glæ - de.